

Cornwall

REISVERSLAG - Deurnes Mannenkoor
30 april t/m 5 mei 2003

Om zeker maar niets te missen vertrokken we op 30 april in alle vroegte met de bus naar het Franse Calais waar we op de trein naar Dover vertrokken via de Eurotunnel. Met chauffeur Wiebe als goede Engeland-kenner leek ons weinig te kunnen gebeuren. Het werd een overtocht van ca. 35 minuten. De reis ging voorspoedig en ondanks enkele vertragingen kwamen we slechts 15 minuten later in Newquay aan dan gepland. Het merendeel van de leden zat in Hotel Great Western en de overige leden bivakkeerden in Hotel Deauville. De koffers uit de bus, opruisen en om 19.00 uur Engelse tijd zaten we aan ons eerste diner. De avond werd besteed aan een lekkere wandeling en een eerste kennismaking met het lieflijke plaatsje.

Op donderdag 1 mei 08.30 uur aantreden voor onze eerste Breakfast, aan ons de keuze tussen een stevig Engels- of een Continentaal ontbijt. Smaken verschillen nu eenmaal. In de voormiddag konden we lekker gaan wandelen en gaan shoppen onder het magere zonnetje.

Om 13.30 uur schoven we aan tafel voor een warme maaltijd omdat we in de avonduren moesten repeteren en zingen. We kwamen niet meer terug in het hotel voor heel laat op de avond of vroeg in de morgen. Het bestuur had inmiddels kennis gemaakt met Dr. Roy Wales de grote man achter dit eerste mannenkoren festival. Na het eten werd verfrist en omgekleed voor een repetitie in het hotel. De aanwezige gasten genoten zichtbaar van deze koorklanken.

Om 16.00 uur vertrok de bus naar Saltash voor het regionale gala-concert in the Methodist Church samen met de Loveny Male Voice Choir uit Cornwall en het Revalia Male Chamber Choir uit Estland. Beide koren zouden we nog treffen op het concours. Dat we hier geen eerste prijs zouden behalen werd al snel duidelijk toen we de Esten hoorden zingen. Een geweldig koor met veel potentie. Na een hapje en een drankje en het uitwisselen van cd's en een Peel-neut werd weer richting hotel gereden waar we om 00.00 uur arriveerden. De bar was gesloten dus de echte evaluatie moeten we morgen maar doen.

Op vrijdag 2 mei werden we geacht om 08.00 uur aan het ontbijt te zitten omdat we ons eerste optreden al hadden om 10.30 uur in de sporthal van het Penair College te Truro. Hier werd geconcentreerd met het Male Chamber Choir of Celje uit Slovenië. Het werd een concert voor ca 300 leerlingen en over discipline gesproken daar kunnen de scholen in Nederland nog erg veel van leren. Na het optreden was er koffie met een koekje en een babbeltje met de Slovenen die al enkele malen te gast waren geweest in Nederland. Nadien was er tijd om Truro wat te verkennen. Enkele bestuursleden en dirigent werden ontvangen op het gemeentehuis van Truro. Het weer was omgeslagen, het vaak zonnige klimaat was met vakantie, regenbuien waren ons deel. Om 13.00 uur vertrok de bus naar Land's End, het meest westelijke puntje van Engeland. Hier was een heuse Engelse storm die de koorleden noopte beschutting te zoeken in een horeca gelegenheid. Dit werd een prettige middag in een prachtig restaurant waren de meeste leden en de aanwezig partners neerstreken en de groep steeds groter werd.

Als de eerste klanken schallen dan komt het saamhorigheids-

gevoel weer bovendrijven. Op de terugweg naar Newquay werd een bezoekje gebracht aan St. Michaels Mount, een eilandje enkele honderden meters uit de kust dat niet meer bereikbaar is bij vloed. Om 19.00 uur aantreden voor het diner met daarna een repetitie ter voorbereiding van het concours. Dit werd weer een optreden voor de aanwezige hotelgasten wat wederom in dank werd afgenomen. De avond was vrij te besteden. Dit gold niet voor enkele bestuursleden die nog hals over kop naar Truro moesten rijden voor een gesprekje met de organisatie. Deze had ons nog niet gebeld voor het aanvangstijdstip morgen. Telefonisch verbinding was niet mogelijk dus dan maar een taxi gehuurd. Rond middernacht waren de reizigers terug met de mededeling dat we om ca. 13.00 uur als laatste koor moesten optreden na het koor Rivalia uit Estland. En dat was geen echte opsteker bij dirigent en koor.

Zaterdag 3 mei de dag van de waarheid. Na het ontbijt en een repetitie werd om 10.15 uur koers gezet naar Truro naar de hal waar het grote zangevenement plaatsvond. Gearriveerd om 11.15 uur werden een aantal koren beluisterd. De verhoudingen werden langzaam duidelijk. Er waren zeer goede, goede en minder goede koren. De vorm van de dag zou de doorslag kunnen geven in de eindrangschikking. De vlinders in onze buiken begonnen flink te fladderen. Het was zo ver, vier liederen werden ten gehore gebracht. Er stond enorm veel spanning op de groep. De taak van de internationale jury was nu om alles goed en correct op papier te krijgen. De spanning steeg, zeker toen de koren naar de hal gedelegeerd werden om de uitslag in ontvangst te mogen nemen. Per koor werden in volgorde van optreden de punten bekend gemaakt. Wij kregen 84 punten wat naar later bleek goed was voor een gedeelde vierde plaats. Voorwaar een geweldige prestatie tussen die andere kanjers. De eerst prijs volkomen terecht voor Revalia uit Estland met 95 punten, de tweede prijs voor het kamerkoor uit Slovenië met 91 punten en de derde prijs voor het koor van de Faraoër Eilanden met 87 punten. Allen hadden een goed gevoel over het optreden en de uitslag. De bus reed terug naar het hotel om in de avond weer terug te keren in Truro als deelnemend koor aan de gala-avond. Deze avond werden enkele andere liederen gezongen. Vooral het Twee Dames uit Amerongen deed het goed in Engeland. Dit zou later blijken toen we de bijnaam Ping-Pong Choir kregen. Het werd een geweldige dag waar we trots op terug mochten kijken.

Zondag 4 mei lekker vroeg uit de veren en dan ontspannen aan de day after beginnen. Vandaag stond om 11.00 uur een optreden gepland in het Eden Project in St. Austell. In de enorm grote afgraving van Chinese klei is een waar paradijs geschapen mede o.l.v. een Nederlander. Hier zijn broeikassen neergezet ter grootte van 35 voetbalvelden. Er worden drie klimaatzone's nagebootst. Na een kleine repetitie onder een koepel met een geweldige akoestiek werd om 11.00 uur een concertje gegeven. Dit was erg geslaagd. De leden van het koor kregen nu de vrijheid "to visit this beautiful garden". Om 14.30 uur moesten we weer bij de bus zijn om tijdig te vertrekken naar Falmouth waar deze avond een regionaal gala concert gegeven zou worden in de All Saint Church. In de resterende middaguren werd een wandeling gemaakt door dit rustieke Engelse stadje gelegen aan het water. Natuurlijk werd ook de pub aangedaan om het Engelse leven op te snuiven. Om 17.45 uur was het

verzamenen om gezamenlijk naar de kerk te gaan waar een repetitie plaatsvond met aansluitend een broodmaaltijd. Naast het DMK namen deel; Newlyn Male Choir uit Cornwall, St. Peters Male Voice Choir uit Ierland, en het Trevera Male Voice choir uit Cornwall. Wat opviel tijdens dit concert was de reactie van met name het Ierse koor nadat wij een drietal Ierse liederen hadden gezongen. Geweldige ovatie, het ijs was meteen gebroken.

Ook de twee pingpongende dames uit Amerongen deden het weer geweldig. Na afloop gingen alle betrokkenen naar de plaatselijke voetbalkantine. Hier brak het feest echt pas los, vooral met de Ieren werd een pact gesloten. De avond kon niet meer stuk zeker na het samen zingen van enkele Ierse liederen. Natuurlijk moest de dames weer aantreden voor een spelletje pingpong. Het was inmiddels weer (te) laat geworden, want Wiebe was niet blij toen wij in de bus stapten. Zoals zo vaak hadden we weer vele dingen te overpeinzen op de laatste terugreis naar het hotel. Morgen is immers de afreis naar Deurne.

Op maandag 5 mei voelden wij ons bevrijd. Om 10.00 uur Engelse tijd werd de terugreis aanvaard. Wiebe had zijn verplichte rust van negen uur genoten en was weer aanspreekbaar.

Het verkeer zat mee evenals de reis door de Eurotunnel. Alles ging voorspoedig en om 23.45 uur Nederlandse tijd stonden we weer bij ons clubhuis op de stoep. Zoals gebruikelijk werden de eerste ervaringen weer met de eigen familieleden uitgewisseld. Het was weer een geweldige reis!!

